

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

1. søndag i adventstiden – Søndag 1. desember 2019

Prekentekest: Matteus 21,1-11

Lesetekst I: Salme 24,1-10

Lesetekst II: Romerbrevet 13,11-12

Ærens konge – Jesus fra Nasaret

Tekstgjennomgåelsen legger vekt på begrepet «ærens konge», slik vi finner det i Salme 24. Det er advent, som betyr *Herrens komme*. Det er starten på et nytt kirkeår, og prekenforslaget vektlegger å minne kirken på sine røtter gjennom profetenes løfter knyttet til Israels Messias, Messias komme og det faktum at vi fortsatt venter på vår Herre og frelsers andre komme.

Det sentrale begrepet som brukes i tekstgjennomgåelsen er hentet fra leseteksten i Salme 24: Ærens konge. I sannhet er Jesus ærens konge – både i fortid, nåtid og all framtid.

Løfte om ærens konge

David står som den store kongen i GT. Han var en mann etter Guds hjerte (1 Sam 13,14), og fikk løfter om en etterkommer med evig kongedømme. Salme 24 skildrer og beskriver en slik konge, ærens konge. Ærens konge kan gå opp på Herrens fjell, og stå på hans hellige sted. Han har skyldfrie hender og et rent hjerte. Det er denne kongen som får velsignelse og rettferdighet fra Gud, og som ikke lengter etter løgn eller sverger falsk ed. Det er med andre ord den fullkomne konge som beskrives, og David avslutter med å si: *Herren Sebaot, han er ærens konge* (Salme 24,10).

Gjennom Det gamle testamentet blir det gitt flere løfter knyttet til Davids etterkommer, som skal være den store og evige konge. Blant annet kan Esekiel 34 nevnes. Teksten er blitt til en tid hvor det ikke sitter en konge fra Davids slekt på tronen i Jerusalem. Davids kongedømme er, i alle fall sett med menneskelige øyner, en tapt sak. Vi finner også en lignende tekst hos profeten Sakarja. Selv om det ser mørkt ut i profetenes samtid, fremholdes løftet Gud gav til David flere århundrer før. En dag kommer han som i sannhet er kongenes konge – ærens konge.

Esekiel skriver: *Jeg vil sette én gjeter over dem, og han skal gjete dem, min tjener David, han skal gjete dem, han skal være deres gjeter* (Esekiel 34,23). Dette er skrevet mens folket er i eksil i Babylon, og babylonerne har avsatt det «davinske» kongedømmet. Likevel fremholdes løftet med stor frimodighet – en dag skal komme en fra Davids ætt som skal være hyrde for Herrens folk, slik David var hyrde (konge) og ledet folket.

Profeten Sakarja lever etter Esekiel, og er en av prestene som får vende tilbake til Jerusalem etter eksilet i Babylon. Det er fortsatt ingen konge i Jerusalem, men Juda er underlagt fremmede konger, og har kun fått en stattholder som svarer til kongen i Persia. Likevel løfter også Sakarja fram budskapet om en konge som skal komme. Han skriver:

«Bryt ut i jubel, datter Sion! Rop av glede, datter Jerusalem! Se, din konge kommer til deg, rettferdig og rik på seier, fattig er han og rir på et esel, på en eselfole» Sakarja 9,9.

Kongedrømmen og løftene om den rettferdige, ærens konge, lever tydelig i GTs bevissthet, og skaper en forventning om at en dag kommer løftekongen. For selv om samtiden så mørk ut, skapte profetordene en sterk bevissthet og lengsel etter ærens konge som skulle komme.

Ærens konge kom

Det nye testamentet begynner med å knytte Jesus direkte opp til David-løftene, når det står «Dette er ættetafelen til Jesus Kristus, Davids sønn og Abrahams sønn» (Matt 1,1). Slik ønsker Matteus at leserne skal vite at Jesus fra Nasaret i sannhet er den som ble gitt løfter om i Det gamle testamentet. Jesus er jødernes Messias, Davids etterkommer og verdens redningsmann.

Dagens evangelietekst tar oss med til palmesøndag for nesten 2000 år siden. Jesus gir ordre om å finne en eselfole, slik at profetordet går i oppfyllelse. På den måten er hans innmarsj et tydelig signal til Jerusalem at kongen de har ventet på kommer. Jesus bekrefter med dette spørsmålet om hvem han er – han sier klart og tydelig ved å ri inn på et esel at han er kongen.

Folket forstår dette språket, og hyller han med hedersropene: *Hosianna, Davids sønn! Velsignet er han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det høyeste!*

Denne påsken kommer ærens konge. Han går opp på Herrens fjell, og på langfredag retter han ut sine rene hender på et kors. Ærens konge gir der sitt liv for verden og hele menneskeslekten. Han tilintetgjør dødskreftene, makter og myndigheter da han viser seg som seierherre over dem på korset (Kol 2,14-15).

Det er ingen tvil om at Det nye testamentets forfattere forstod Jesus fra Nasaret som Israels lovende Messias. Dette er avgjørende viktig, for om Jesus ikke er Israels Messias, den profetene hadde lovet skulle komme, så kan han heller ikke være verdens redningsmann. Dersom Jesus ikke er *ærens konge*, så er vi som tror i dag fremdeles i våre synder. Vi lever på en falsk trygghet.

Men nå tror vi virkelig at Jesus er Israels Messias, den som var lovet gjennom profetene. At han er den kongen Sakarja profeterte om, den hyrden Esekiel sa skulle komme – at han er ærens konge, den som David skildret. Derfor er det også vesentlig viktig at den kristne Kirke deler vitnesbyrdet om han som er Israels Messias med det jødiske folk. For vi tror på Israels Gud og jødernes Messias – han som var lovet gjennom profetene og som kom for 2000 år siden.

Ærens konge kommer igjen

Troens håp er knyttet til Jesu gjenkomst og det evige liv etter døden. Ærens konge sto opp fra de døde, og Paulus skriver at han er førstegrøden av de som er sovnet inn (1 Kor 15,20).

Slik Jesu stod opp fra de døde til evig liv, slik skal vi som tror på ham leve om vi enn dør. Det er vårt håp. Ærens konge har vunnet en evig seier, som vi har fått del i.

Like sikkert som at Jesus kom, er det at han kommer igjen. Da kommer han for å dømme levende og døde, slik vi fremsier det i trosbekjennelsens andre artikkel. Han som en gang red ydmykt på en esel inn til Jerusalem, skal komme igjen i all sin storhet og makt. For ærens konge har fått all makt i himmel og på jord (Matt 28,18).

Ærens konge har gitt torens folk et oppdrag mens vi venter, å gå ut og gjøre alle folkeslag til disipler: misjonsbefalingen. For det finnes kun frelse i ett navn, og det er Jesu-navnet. Hans seier skal forkynnes for alle folkeslag, så hvert menneske kan omvende seg til han. La oss derfor med frimodighet og iver gå ærens kongens bud – og forkynne evangeliet, for jøde og greker. For han er virkelig Israels Messias og verdens redningsmann, Jesus ærens konge.

Vegard F. Soltveit

assisterende generalsekretær, Den Norske Israelmisjon

vegard@israelmisjonen.no